

Ad hanc m...
... pap...
...

Consilium. III.

moditate aliquorū animus in scandali aggravat: aliqua breuiter an
mum in eum ad hoc iudiciū mouētia inserui. Et pro fundamēto euidē
tialiter pmitto plura. **C** Primum qd petitio reductionis ad arbitriū
boni viri est quasi quāsdā appellatio. l. i. c. de arb. cum ibi no. tamē tol
lit psumptionē laudis ut in simili not. in appellatōne ab excoicatione:
que hō non suspendit excoicationē. vt. c. pastoralis. de appell. suspēdit ta
men psumptionē iustitie et pcessus et de uoluit cām ad superiorē: vt no.
2. Anno. in. c. bone. cl. i. de elec. r. in. c. qm̄ cōtra. de proba. facit qd nor. glof.
in. c. ad reprimēdā. de offi. ordi. **C** Item etiā pmitto tqd petēs redu
ctionem ex iniquitate habet probare ipsam iniquitatē et grauatē: quā
iniquitatē seu grauatē probare potest aut ex antiquis actis: aut ex no
uis. iuxta tñ distinctionē Bar. in. l. si societ. §. arbitrorū. ff. pro socio.
et pfectius in cōsi. cel. r. r. in. Spec. de arb. §. vlti. vers. sed nunq̄. r. vide
Jo. and. in. add. Spec. eo. tit. §. p. alle. ver. item quid si compromissum
et per Anto. but. in. c. quinta uallis. de iur. iurā. non tñ est qd ex co pessus
matur multum pro dicto arbitratoris. iuxta not. in. c. post cessionem. de
proba. sed qd hoc est intentio actoris petenti laudū rescindi. **C** Tertio
pmitto qd licet appellatus qui sententiā approbavit nō possit ex sua
pōna petere cōsolationē hie. de reg. iur. c. qd ad cōsolationē. Tamē
si appellās instat cōtra suam potest appellatē petere ut illi sententiā ad
datur vel detrahatur: sic vel aliter in forme: quia appellatio licet ad vna
parte supposita suspendit totam suam. l. i. ff. ad turpil. et. c. uenitēs. de
iur. iur. cum si. vnde ex pōna alterius cōsequit appellatus qd ex perso
na sua consequi non potest: simile habet in. c. auto. martini. de concess.
pben. lib. vi. r. in. l. petende. C. de tempo. in integ. resti. ad predictū fa
cit. c. r. a. n. u. t. i. r. c. r. a. n. u. d. de testa. et. l. omne honore. C. qm̄ p. no. u.
non est neces. hāc cōclusionē notabile tenent do. de. Rot. deci. ccc. lxxv. et
sic dicunt in curia fuisse obtentū: sequit Anto. de but. in. c. cum iōanes.
in. fi. de fide instr. Et pro hoc facit quare iudex appellatōnis succedit
loco iudicis a quo: sic debet facere totū id qd totū facere poterat et des
bebat iudex: ad quē bonus text. in. c. cum cā. de sen. r. iud. **C** Quarto
3. pmitto qd si iudex ad quē inspectis actis antiqs vel nouis nō videt
suam iustificari debet illā retractare in. c. cū ad sedem. de resti. spo. no.
do. in. c. in pitta. de renū. r. no. in. l. per banc. C. de tempo. app. **C** His
pmissis infero ad decisionē pntis materie. Cum em̄ ex deductis nunc
in isto iudicio reclamatiōnis clare cōsistit dictū dām Joānnē nō habere
re plenā probationē sup mutuo. cū testes fuissent singulares quibus si
des non adhibet: vt in. c. cū dilecti. de elec. r. c. licet. de pba. maxime ins
spectis pbatōnibus alterius partis in serē dictū arbitriū seu arbitrato
rem inuēte r. inique condūse dictum Guillielmū in floren. xv. Jus
der ergo p uocatiōnis qui succedit loco arbitri seu arbitratoris debet
dictū Guillielmū in totū absoluerē in petitione illi actoris sicut a prin
cipio debuit fecisse ille arbiter. ad hoc qd not. in. d. §. arbitror. r. d. c.
cū ad sedē. facit qd no. Bar. in. l. i. ff. de leg. h. r. Anno. in. c. statuti. de res
scrip. lib. vi. r. olim incipiebat presentē vbi singulr dicit qd ab isto iudice
reclamatiōnis nō potest appellari: sicut nec a bono viro cū succedit lo
co illius. Nec obstat si dicat istum Guillielmū approbasse laudā latam
quia videt approbasse in quātū alia pars voluerit approbare r. admitt
tere ad suā approbationē: sicut in simili no. glof. in. c. iij. de co qui mit. in.
poss. r. sicut. s. d. in appellato qui consequit ex persona alterius qd ex
ppria persona consequi non pot. **C** Itē fecit quia partes assumpserūt
disputatiōne de in iustitia r. de iniquitate totius laudis: r. cōsistit eo ipso qd
claruit Joānni predicto ius non cōpetere: ergo iudex debet totū laudū
retractare: sicut in simili no. dicit Anno. in. c. cum dilecti. de elec. r. c. cum
bertoldus. de re iud. vbi vult idem in sita que transiunt in rem iudicatā
potest etiā dici qd illa dispo restitū facta extra terminū datū ad pbandū
non valuerit ex quo intra terminum nō adhibuerit aliquā sollicitudinē
vt testes examinarent. Et notabiliter dicit Bar. reprobadō But. in. l.
dām. §. sabini. ff. de dā. inf. r. facit qd no. dñi. de. Rot. deci. vñ. r. ita tenui
scribendo in. c. licet. de proba. vbi plenius hoc psequor. Et hoc sufficit
vt pri⁹ diri. B fit cōsultū decisū. r. sic quasi suā r. Laus deo oipotēti.
C Consilium. iij.

c. peruenit. de immu. ecclie. vbi viri ecclesiastici subeunt custodias mu
rorum in inimicos sicut illi laici quatenus vigilantibus melius valeat
ciuitatis custodia procurari: vt dicit ter. in. d. c. peruenit. Si ergo tenent
ad onera psonalia instante cōi utilitate fortius ad realia: cū facilius ex
cuseut clerici a psonalibus q̄ realibus: cū in primis terrarum tractant a di
uinis officijs. ar. xxvij. q. vij. reprehēibile in. l. plz. C. de sac. sanc. ecclie.
C Secōdo notanter inducitur ad instructionē. C. co. r. vbi dicit text. qd ad
constructionē itinerij vel pontiū etiā venerabiles domus seu ecclie tes
nentur pari rōne debent teneri ad edificationē murorum: cum vtriusq̄
versat utilitas publica r. pietas. Ergo pauperes ibidē degentes: q̄ te
nuerunt quidā vt refert ibi l. v. **C** Tertio facit. Lad portus. C. de ope.
publ. vbi expresse cauet de murorū edificatione r. reparatiōne et subij
citur neminē excusandū fore dignitatis priuilegio. **C** Quarto reducitur
ratio certū est bona ecclesiariū exposita fore pietati pauperū tū cōi: vñ
pro alendis pauperibus eiusdē ab ipressiōnibus defendendis r. capti
uis redimendis etiā ipsarū rerū ecclesiasticarū dñis exponi et alienari
possunt: vt in. c. aurū. r. in. c. sacrorū. r. q. n. r. vbi de hoc in summa. S; in
casu nō agit ut pauperes ibidē degentes eripiant r. subleuctur vt
non captiuent. Ergo ecclie nō debent esse immunes ab oppressionis
bus tyrannorū r. inimicorū: r. tū vt non captiuent. Ergo ecclie nō des
bent esse immunes ab alijs collationibus. Et hanc opt. sententiam quidam
Hoder. in. c. non minus. de immu. ecclie. post glo. r. ibi Hosti. qui videt
ibi glof. sequi. que tñ non loquit expse in edificatione murorū. i. p. tamē
Hosti. hūi aperte tenuit in summa vt subijciā in his q̄ primo adduco.
C Sed his non obstantibus hūiam suam arbitror veriorē quam pba
bo pluribus rōnibus r. summorū doctorū auctoritatibus. Et primo ad
duco. c. non minus. p. alle. vbi tractat de fossatis sciendis que pfecto cō
cernunt custodiā ciuitatis r. tam utilitatē publicā clericorū q̄ laicorū: r.
tamen decidit qd a clericis non debet erigi aliqua cōtributio: imo pro
hibetur sub anathematis districtione nisi eps tam necessitatē q̄ utili
tatem inspererit r. sine aliqua coactione ad reuclandas cōes utilitates
vel necessitates vbi laicorū non suppetunt facultates subsidia per ecclie
sias estinet offerenda: et pondera illud verbū cōes utilitates r. iuncto
ca. duobus. c. tit. Et quo patet qd etiā imminente cōi utilitate clericorū
r. laicorū non tenent clerici aliquid cōferre nisi sponte velint approbāte
epo r. clero r. vbi laicorū non suppetant facultates r. hodie per. c. aduoc.
vbi. p. alle. non pnt clerici in casu hōc ito sponte soluere Romano pon
tifici inconsulto vt fuit illud sancitū propter quorundā impudentiam
se allegantū talem necessitatē vel utilitatem. **C** Secōdo ad idē addu
cipit ter. no. in. aut. item nulla cōstitas. C. de epif. r. cle. vbi gñaliter pbi
betur ne quis audeat ab ecclesijs erigere collectas: exactiones: anga
rias: vel perangarias: que oīa propter publicā utilitatē in defensionem
reipublice in qua includit utilitas laicorū r. clericorū eriguntur. **C** Ad
idem etiā. c. i. de immu. ecclie. lib. vi. r. c. q̄ pena. eo. r. i. r. de pnti. eo. r. i.
r. c. si. de vita et hone. cle. et. l. placet. C. de sacrosan. ecclie. l. ij. C. de epif. et
cleri. r. vj. q. i. gñaliter cum infinitis similibus que erimunt ecclias et
ipsum bona ab oībus collectis: gabellis: exactionibus. et similibus.
2. **C** Probatur quarto hac ratione r. bona ecclesiariū sunt deputata pu
blico vsui spiritali. r. i. q. i. videntes. r. vj. q. i. qm̄. de pben. ratio. et. d. l.
placet. hic dicit ter. in. l. nulli liceat. r. i. q. si. qd omne id qd ecclie cōfes
cratur: siue sit anima: siue agri sanctorū dñorū efficiat ad ius pntet
sacerdotum: non ergo debent mundano vsui r. publico deseruire: r. se
mel deo dicatū ad humanos vsus amplius transferri nō debet: vt res
la semel deo dicatū. de reg. iur. lib. vi. ius cū publicum etiā consistit
in sacerdotibus. r. di. ius publicū. Laici ergo cum sint mundani: r. pnti
paliter habent utilitatem ex re publica mundana: debent subire onera
reipublice mūdane: bona vero ecclesiarum que sunt dei debent deseruire
reipublice spūali. Simile videmus in personis. nā milites secularis
militant mundo: milites vero celestes militant deo. Et sic illi in tpali
bus. isti in spūalibus: vtriusq̄ r. reprehēibile. r. c. quo casu. r. iij. qd. vlti.
Recte ergo dixit ter. in. d. c. non minus qd ad ius laicorū facultates sup
petunt etiā sponte non d; ecclie aliqd largiri nisi subtrahant bona
vsui spūali: hinc no. ter. in. d. c. qd cōstringit. de relig. do. dicit qd deputa
ta certo vsui largitiōne fidelium non debent deputari ad alium vsuum au
toritate romani pontificis dūtaxat excepta: hinc ter. in. d. c. non minus.
hec onera publica dicit ter. esse laicorum. vt patet ibi: ista vero onera
publica sua r. licet in sequentibus tractent de cōi necessitate vel utilita
te. Sed dixit illa laicorū: q̄ eis incumbunt rōnibus predictis: licet quis
dam et male intelligunt illum ter. per illud verbum sua r. c. qd loquat de
necessitate laicorū dūtaxat qd pfecto non est verū replicasset postmo
dem delaiis: sed dicit de cōibus: r. idem dicit in. d. c. aduersus. r. mar
medum. p. r. i. ibi dicit qd sua interest puidere cōibus utilitatibus. In
telligit ergo de utilitate clericorū r. laicorum: hanc etiā suam pbat cō
munis theonica doctorū vtriusq̄ iuris de qua p canonistas in. c. si. de vi.
et ho. cle. r. in. c. i. de immu. ecclie. lib. vi. in. d. c. pnti. de censu. per Jo. de lig.
per Bar. in. l. refert pro. ff. de munc. r. hono. et in. l. placet. C. de sac. sanc.
ecclie. r. in cōsimilibus locis: dicunt enim qd bona ecclesiaria non tenentur
ad aliquā onera mundana nisi prius fuissent facta tributaria seu cōsua
lia ante q̄ venissent ad ecclie: ita qd soluisent certū tributū vel centum
ali aut nō tenent q̄ priores possessores prius soluisent tpe necessita

- 1. Utilitas cōmunis clericorum et laicorum vbiq̄ versatur onus debet esse vtriusq̄ commune.
- 2. Bona ecclesiarum sunt deputata publico vsui spiritali.

Asus super quo consiliū pe
titur talis est. Quidam potēs dñs ad petitionē quorūdam
subditorū suorū decreuit edificare seu cōstrui r. edificari faces
re muros in quadā villa posita in suo territorio pro tuitione hoim ibi
dem habitantiū seu habitare volentium: vt tutius possint ibidē degere
propter hostiles incurfus. Veritatem cum quoddā solēne monasteriū
habeat ibidē certas possessiones r. domus que coluntur r. habitant per
boies dicte ville instat dñs maxime ad postulationē habitantiū in dis
cta villa: quatenus monasteriū debeat pro rata cōtribuere ad sumptus
fiendos in edificationē dictorū murorū restitū monasteriū allegās immu
nitatem ecclesiasticā diuino iure r. hūmano concessam: querit qd iuris.
C Postulato prius diuino suffragio de cuius honore agitur: videtur
1. primo dictū monasteriū pro rata teneri. r. vbiq̄q̄ em̄ cōis utilitas cler
icorum r. laicorū versat onus debet esse vtriusq̄ cōe: ad hoc ter. vlti. in